

הזמר הידוע מספר בוידוי אישי יחי

הדרמאטיים שחלו במהלך חייו, מעידים כמו רבריו על המצוקה שהוא חש בהתייחסות לעברו.

הסיגריה הראשונה

ס יספור חייו החל בחיפה, ב-1948, בבית-חולים אמהות, שם נולד אריה הקטן להורים יוצאי פולין. האם, עקרת-בית ודמות קלאסית של אם יהודיה, והאב פקיד בכיר בחברת החשמל. האווירה: כמו בכל בית יהודי דומה. עם אותם המאכלים, הגפילטע פיש הממותק והלביבות המסוכרות. כשלאריק מלאו 10, נולדה אחותו. המישפחה פטריארכלית מאוד. האב יושב תמיד בראש השולחן, המזון מוגש לו בתחילה.

המיסגרת היתה של מישפחה אידיאלית ממש. האב הירבה לספר על הדמות של אביו, סבו של אריק, סוחר-בשר שכביתו התחרו הילדים — תישעה במיספר — בנסיונות לשרת את האב, להסיר את מגפיו ולפנקו. הוריו של אריק, כל אימת שרצו להסתיר משהו מהילדים, דיברו בידיש. לבסוף למד אריק להבין את דיבריהם, והוא יכול לפטפט קצת אף הוא בידיש.

הוא היה ילד אידיאלי כמעט: שקט, ללא בעיות, לא יפה, ביישן ומפונק. המרידה החלה בגיל 16, אז החל מעשן סיגריות. כשהתחיל למרוד, החלו העונשים. כל עונש היה לפירוקי זמן של שבוע, שבוע לא תצא מהבית, שבוע לא תלך לסרט. אך כל מה שביקש וכל מה שרצה —

"אני הורס את

הכנל!"

ילד פולני בתצלום למעלה: אריק סיני, באמצע, בגיל ארבע, בגן-הילדים. בתצלום למטה: בגיל שש, בעת טיול בקנדה המושלגת. משמאל: כשסיגריה בפיו וגיטארה בידו, בגיל 16.

כמעט תמיד השיג. נענו לו כרצון. תקופות קצרות בילה בתנועות נוער — הצופים, הנוער העובד, השומר הצעיר. בכולם עורר בעיות. בתנועה אחת התלוננו שהוא לבוש מדי, בתנועה אחרת שהוא מעשן. מאביו הסתיר את דבר העישון. אך כשאביו נסע לארצות-הברית, עישן ליד אמו.

כשחזר האבא מחו"ל, נסעו לקבלו בנמל-התעופה. לפתע לחשה משהו האם על אוזנו של האב, וזה הוציא חפיסת סיגריות והציע לבנו סיגריה. פיתאום שני גברים מעשנים. זאת היתה

התייעצתי עם פסיכיאטר איך לנהוג עם בן הקטן, איך לספר לו על הפרידה מאמו, שוש. כאתי אליו לגן והתחלתי לדבר: בן, מה קורה אם אתה לא מסתדר עם מיכל — לא תרצה לגור אהך יותר? גם אני לא כליכך מסתדר עם אמא. ישר ומיד השיב לי: "מה, אתה לא תהיה אבא שלי? ואחר כך חזר וביקש: אולי תחזור?" הפרידה ממוש, אשתו השניה, הגירושין מליאורה, אשתו הראשונה, והניתוק מגיא, בנם. כל אלה מלווים ומכבידים על הזמר אריק סיני. הצורך להסביר לעצמו ולסביבה את השינויים

אבא אמא וילד

היה לו אב ואם. כי אשתו. שוש (בוב)

"יש לי דיאשי"

ההכרה שהפך מבוגר. מארצות-הברית הביא האב גם גיטרה הגיטרה הראשונה של אריק. בתיכון החל אריק נותן את עינו "הייתי מניאק לא קטן בגיל 16 מול. הלכתי לכיתות שבהן היו היו לי שום בעיות." מספר אריק סיני תחילה שרתי לפני